

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

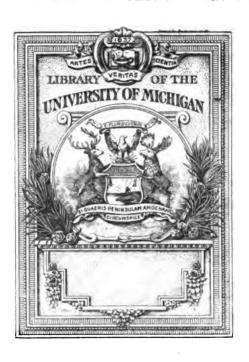
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

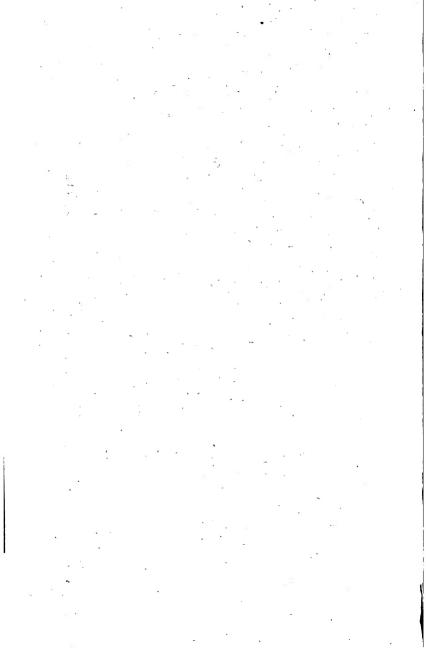
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

808 916,878 G144P 1903 Chapman Odvantages of an academy DISPLA THAT of letters. Univ. of Mich.

808 C144p

mal

Gaisford Greek Prose, 1903

Advantages of An Academy of Letters

R. W. Chapman

Oxford

B. H. Blackwell, 50 & 51 Broad Street

1903

OXFORD HORACE HART
PRINTER TO THE UNIVERSITY

ADVANTAGES OF AN ACADEMY OF LETTERS

۵

6

ದ್ಗ

Οίδα μέν, ὅτι πάντες εἰώθασι πλείω χάριν ἔχειν τοῖς έπαινοῦσιν ή τοῖς συμβουλεύουσιν, καὶ μᾶλλον ἀγαπῶσι τους απαντας προς χάριν ποιείσθαι τους λόγους έθέλοντας ή τούς τοίς άμαρτανομένοις έπιπλήττειν άξιοῦντας. πρό πολλών δ' αν χρημάτων προελοίμην, εί πασιν ύμιν έπιδείξαι δυνηθείην και ποιήσαι φανερόν ώς ού με τὸ πράγμα διαλέληθεν ώς έστι χαλεπόν, οὐδὲ διαψευσθείς της έμης δυνάμεως περί τῶν τοῖς πολλοῖς λίαν πόρρω των πραγμάτων είναι δοκούντων έπεχείρησα λέγειν, άλλ' έλπίζων γενήσεσθαι τῆ πόλει τῶν μεγίστων άγαθων αίτιος, εί μεν ούν ο λόγος ο νύν μέλλων ρηθήσεσθαι παντάπασιν ην καινός, οὐδεν αν ώμην προς τούτοις προδιαλεχθηναι πλέον, άλλ' εύθὺς ἐπ' αὐτὰ τὰ πράγματ' έβάδιζον. έπειδη δ' ούχ ούτως έχει, δοκεί μοι χρηναι δια μακροτέρων ακριβώσαι την υπόθεσιν, ίνα βαον έπακολουθητε τοίς λεγομένοις.

οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι καὶ πρότερόν ποτέ τινες τῶν μάλιστ' εὐδοκιμησάντων ἐπὶ σοφία λόγους ἐξέδοσαν, τὴν μὲν ραθυμίαν τὴν ὑμετέραν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν ψέγοντας, περὶ δὲ τῆς τῶν λόγων ἐπιμελείας καινὰς ὑποθέσεις εἰσηγουμένους. οὖτοι μὲν οὖν διὰ μὲν τὰς τῶν λόγων εὐρυθμίας καὶ τὰς τῶν δοξῶν ἐπιεικείας τούς γε πολλοὺς τῶν τότε σοφιστῶν ραδίως ὑπερέβαλον, ἔτι δ' οὕτω πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγαθῶν

αίτιοι τοίς συμπολιτευομένοις ήσαν, ώστε της μεγίστης χάριτος δικαίως ήξιώθησαν. έγω δ' άτοπόν τι περί αὐτῶν τυγχάνω πεπονθώς. ὀκνῶ δὲ κατειπείν τὴν άλήθειαν ούτοι γάρ μοι δοκούσιν έκείνα μέν τὰ μέρη τῶν ὑποθέσεων, ἐν οἶς τὴν μὲν ἀμέλειαν τὴν περί τῶν λόγων καὶ τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμάτων ὑμῖν ώνείδισαν, πολλών δε τη πόλει κακών αίτίαν έδήλωσαν γεγονυίαν. εὖ καὶ καλῶς ἀποτελέσαι τὰ δ' ἐπόμενα τούτοις, ὡς ύμας χρή τινας έλέσθαι φρονίμους άνδρας των έπὶ παιδεία μεγίστην δόξαν είληφότων, οΐτινες άπάσης της περί τους λόγους φιλοσοφίας έπιμελήσονται, ταῦτ' άπερισκέπτως δοκούσι και πάνυ φαύλως διεξελθείν. ίσως δ' αν ούτω βέλτιστα την αλήθειαν δύναισθε κατιδείν, εί τύπω περιλαβών ἀπαριθμήσαιμι τούς λόγους αύτων ώς οδόν τε διά βραχυτάτων ούτω γάρ οξμαι μάλιστα κατεπείγειν. πρώτον μέν οθν τοις άμαρτήμασι τοίς τη πόλει περί παιδείαν ένεστωσιν ίσχυρως έπέπληξαν. ἄλλα τε πολλά ψέγοντες καὶ μάλιστα τὸν τρόπον τον της ένθάδε λέξεως, έπιδείξαντες την πόλιν ού μόνον φαυλοτέρως έν τούτοις έχουσαν τοῦ δέοντος, άλλὰ καί τινων των άλλων πόλεων πλείστ' άπολελειμμένην. έπειτα πάντων τούτων είς την ύμετέραν βραδυτήτα καὶ ραθυμίαν ανενεγκόντες την αίτίαν, επειράθησαν υμας προαγαγέσθαι μετά πλείστης προθυμίας ταις τοιαύταις τῶν διατριβῶν προσέχειν τὸν νοῦν, δι' ὧν σπουδαιότεροι γένοισθ' αν είς παιδείαν και μαλλον άξιοι της δόξης της ύπο των προγόνων καταλειφθείσης. έτι δε πρός τούτοις καὶ ταύτην ἀπεφήναντο τὴν γνώμην, ὡς οὐδέποθ οἷοί τ' έσεσθε τὰς πλημμελείας ταύτας διαλύσασθαι, πλην εί τινας έχοιθ' ώσπερ έπιστάτας της παιδείας, έπ' αὐτῷ τούτῷ χειροτονηθέντας, τῶν μὲν λόγους γράφειν προαιρουμένων έπιμελησομένους, τὰς δὲ ψευδείς δόξας τὰς ἀεὶ περὶ αὐτῶν τοῖς ἰδιώταις ἐγγιγνομένας ἐπανορθώσοντας, ἐντεῦθεν λαβόντες τὰς πίστεις, ὅτι τῶν ἄλλων πόλεων τῶν ὁμόρων οὐσῶν τῆ μάλιστ' ἐν τούτοις διηκριβωμένη πολὺν ἤδη χρόνον ὑπῆρχέν τι τοιοῦτον.

τοιαύτην τοίνυν ποιησάμενοι την υπόθεσιν, περί μέν των άλλων ίκανως μοι δοκούσι συμβουλεύσαι καὶ τῆ πόλει σφόδρα συμφερόντως, έτι δ' δνόμασι πρεπωδεστάτοις διαποικίλαι την λέξιν. ων δ' ένεκα περί ταύτην την πραγματείαν μάλιστα προείλοντο γενέσθαι, ταῦτ' ούτε σαφώς ούτε πιθανώς ἀπέδειξαν, ἀλλὰ ραδίως καὶ λίαν αὐτοσχεδιάζοντες διεξηλθον. μέγιστον δὲ τεκμήριον της έκείνων άτυχίας πολλάκις γάρ τινες ήδη των περί πλείστου ποιουμένων τὸ τῆ πόλει συμφέρον, ὀδυρόμενοι μεν τας ένδείας τας ύμιν ένεστηκυίας, ηγούμενοι . δ' οὕτω βέλτιστ' αν αὐτῶν εὑρεθῆναι διάλυσιν, εἴ τι τοιοῦτον η πόλις κτήσαιτο, οἷον έκεῖνοι συνεβούλευσαν, δμως άπώκνησαν δηλώσαι τὰς διανοίας, καταμεμφόμενοι τὰς δυνάμεις τὰς σφών αὐτών ένεθυμοῦντο γάρ, ως εί περί τὸ τοιαῦτα παραινείν ἐκείνοι γενέσθαι τολμήσαντες ούτω φαύλως άπηλλάγησαν, οίτινες διὰ τὰς ἄλλας ἀρετὰς τηλικαύτης ήξιώθησαν δόξης, οὐδ' αὐτοὶ δήπου μέλλοιεν κατορθώσειν. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν τ' ίδιωτῶν καὶ τῶν αὐτοῖς χαρίζεσθαι μελετώντων ἀεὶ τους λόγους τους παραπλησίως έχοντας τοις έκείνων πάντας βασκαίνειν είώθασι καὶ διασύρειν, πρώτον μέν ώς λίαν παραδόξους όντας καὶ παντάπασιν άμηχάνους, -ξπειθ' ώς οὐδὲ πρὸς τὴν φύσιν τὴν ὑμετέραν άρμότ-TOVTAS.

άξιω δε παρ' ύμων, εί καί μ' ύπολαμβάνετε προπετέστερον έπαρθέντα γράψαι περὶ των λόγων των πρότερον έκδεδομένων πλείονα τοῦ δέοντος ένταῦθα διατρίψαι χρόνον, άλλ' ὅμως συγγνώμης τυχεῖν. πρωτον μέν γὰρ ήβουλήθην πρὸς ὑμᾶς τὰς ἐκείνων πλημμελείας φανερώσας ούτω τάς τε διαβολάς έπιχειρείν καί τὰς δυσχερείας διαλύσασθαι τὰς ἐκείθεν λαβούσας τὴν ἀργήν. Ελπίζων ούτω βέλτισθ' ύμας οίός τ' έσεσθαι καταπραθνειν και ποιείν μετ' εύνοίας διακούσαι τον λόγον. έπειτ' ού με διαλέληθεν, ὅτι τὴν ὑπόθεσιν τὴν νῦν μοι προκειμένην ἀτεγνῶς οὐγ οἶόν τ' ἔστιν οὕτω περαίνειν, ωσθ' όλως άφεστάναι των υπ' έκείνων γεκαὶ γὰρ τῶν ἀναγκαιοτάτων οὐκ ὀλίγ' νραμμένων. έστιν ήδη προκατειλημμέν' αὐτοίς. έτι δὲ και τοῦτο διενοήθην, δτι διαφερόντως αν ταῦτ' αμφότερ' έπιδοίη, τό τ' έξαρκούντως αμα καὶ συντόμως έμε τον λόγον συνθείναι, καὶ τὸ ταχέως ὑμᾶς καὶ ῥαδίως συνιδείν περί αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν, εἰ τῶν ἐκείνοις εἰρημένων τὰ μὲν πλείστης τυχόντ' ἀκριβείας ὡς ήδη συνωμολογημένα θείην, περί δε των πλείους έχόντων άμφισβητήσεις εύθυς ποιησαίμην τους λόγους. γάρ, εί καί τινες όρθως αὐτοῖς ἐπιτιμήσαιεν ὡς λίαν άπλως τισι καὶ τολμηρως χρησαμένοις, άλλ' οῦν πεποιήκασιν. ώστε πολλά των τότε καινών και μάλ' άτόπων είναι δοξάντων νθν των πάνυ διατεθρυλημένων είναι καὶ σχεδὸν ἀναμφισβητήτως έχόντων. ὧν δὲ μάλιστ' ένθυμοῦμαι, ταῦτ' έξ αὐτῶν τῶν ἀναγνωσθήσεσθαι μελλόντων γενήσεται πασι καταφανή.

μηδείς τοίνυν οίέσθω μ' άγνοείν, δτι τῶν πολιτῶν εἰσί τινες, οι τῶν ἐν τοις λόγοις διατριβῶν ὅλως προσ-ποιοῦνται καταφρονείν· ἐγὰ δὲ τούτους οὕτω πολυ νομίζω διημαρτηκέναι τῆς άληθείας, ὥστ οίμαι δείν ἐνὶ λόγω τὰς τοιαύτας φλυαρίας ἀποδοκιμάσας ἐπὶ τοὺς ὡς άληθῶς δεινοὺς ὅντας ἤδη τραπέσθαι τῶν ἀνταγωνιστῶν. ἐκείνοι γὰρ δὴ τυγχάνουσι διαφερόντως τῶν ἄλλων δυσπείστως ἔχοντες, οἴτινες ὁμολογοῦσι μὲν

χαριεστάτας είναι τὰς τοιαύτας ἐπιτηδεύσεις, καὶ πρός τὸ τοῖς συνοῦσιν ἐλαφρῶς ὁμιλεῖν καὶ μετρίως πλεῖστα συντεινούσας, ἀντιλέγουσι δ', ὡς εἰς τὸ καλῶς καὶ συμφερόντως βουλεύεσθαι περὶ τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην προσπιπτόντων οὐδὲν ὡς ἔπος εἰπεῖν τὴν πόλιν ὡφελοῦσιν. οὕτω δὲ πολὺ τυγχάνω τούτοις ἐναντιούμενος, ὥστ' οἴομαι πᾶσιν ὑμῖν οἰός τ' ἔσεσθαι δηλοῦν, ὅτι πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων τῶν μάλιστ' εἰς εὐπραγίαν τῆ πόλει χρησίμων ὅντων οὐδὲν πώποτε τοσαῦτα τὸ πλῆθος καὶ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἀγαθὰ συγκατεσκεύασεν, οἴων ἡ περὶ τοὺς λόγους φιλοσοφία γέγονεν αἰτία.

περὶ τούτων τοίνυν ἀθροώτατον μὲν ἔχων εἰπεῖν, φοβούμενος δέ, μή μ' ὑπολάβητε πόρρω τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανηθῆναι, καθ' ὅσον δυνατὸν πειράσομαι τὸν λόγον συστεῖλαι, πολλὰ μὲν καὶ μεγάλα παραλιπών, τὰ δὲ πλεῖστον κατεπείγοντα διὰ βραχέων μνημονεύσας.

οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ ταῦτά μοι λεκτέον ἐστί, πρὶν ἀν μικρὰ προείπω περὶ αὐτῶν. ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς οἴόν τ' ἐρρωμενεστάτην ἔχω τὴν γνώμην, ὡς οἱ περί τε τῆς φιλοσοφίας σπουδάσαντες καὶ τὴν παιδείαν μελετήσαντες καὶ τοὺς ἄλλους προτρέψαντες ἐπὶ τὴν τῶν λόγων ἄσκησιν, οὕτω διαφερόντως ἐπιδοῦναι πεποιήκασιν καὶ γενέσθαι πλείονος ἀξίους οὐ μόνον τοὺς σφίσιν αὐτοῖς συμπολιτευομένους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἄπαντας, ὥστε καὶ τοὺς τῆς μεγίστης χάριτος παρ' ἐκάστων τῶν πόλεων ἐπ' εὐεργεσίαις τυχόντας πλεῖστ' ἀπολελοίπασιν. ἐπειδὴ δ' εἰς ὑμᾶς παρῆλθον συμβουλεύσων ὑπὲρ τοῦ νόμφ καταστῆσαί τινας ἐπιμελητὰς τῶν περὶ ταῦτα πραγματευομένων, οἴδα σαφῶς, ὅτι περὶ τούτων τῶν λογισμῶν, ὧν νῦν δὴ

την μνείαν ἐποιησάμην, εἴτ' εἰσὶν ἀληθεῖς εἴτ' οὖν ψευδεῖς, μηδέν' ἀρμόττει χρόνον κατατρίβειν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐκείνοις προσέχειν τὸν νοῦν, δι' ὧν ἀν ὑμῖν ἐπιδεῖξαι δυναίμην, ὅσῷ ταῖς πόλεσι ταῖς σφετέραις αὐτῶν εἰς τὸ τὰ κοινὰ πάνθ' ὡς κάλλιστα διοικεῖσθαι βεβοηθήκασιν οἱ περὶ τοὺς λόγους δεινότατοι γεγονότες.

πρώτον μέν οδυ ήγοθμαι πάντας άν μοι τους εδ φρονοθντας συνειπείν, ότι των άρχων των έν τη πόλει καθεστηκυιών μάλιστα μέν χρή τυχείν τους τών ήλικιωτών φύσει πάντων προέχοντας, εί δε τοῦτ άδύνατον, άλλ' οὖν τούς νε κάλλιστα πεπαιδευμένους τῶν ἄλλων καὶ τὴν δόξαν ἐπιτυχῆ τῶν καιρῶν ἔχοντας καὶ δυναμένους ως έπὶ τὸ πολύ στοχάζεσθαι τοῦ συμφέροντος. ων τίνας αν οίεσθε μαλλον έφικέσθαι των ακριβέστατ έπισταμένων τὰ συγγράμματα τὰ τῶν παλαιῶν σοφιστών, καὶ τὰ παρὰ ταῖς ἄλλαις τών πόλεων νομιζόμενα σκοπείν είθισμένων καὶ πρὸς ἄλληλα παραβάλλειν, καὶ τοίς έν τῷ παρεληλυθότι χρόνω γεγενημένοις περί τῶν μελλόντων κάλλιστα τεκμαίρεσθαι δυναμένων; έπειτ' ούδε τοῦτο χρη λανθάνειν ύμας, δσων προς παιδείαν άγαθων οι λόγοι γεγόνασιν αίτιοι τούτους γαρ ώσπερ γυμνασίαν της ψυχης τοις νεωτέροις παρέχοντες συνεθίζομεν αὐτοὺς μένειν καὶ πονεῖν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις καὶ δεικνυμένοις, άλλὰ μὴ πεπλανημένην έχειν τὴν διάνοιαν, ώστ' έν τούτοις γυμνασθέντες καὶ παροξυνθέντες τὰ μᾶλλον αὐτοῖς τοῖς πράγμασι προσηρτημένα δαον καὶ θαττον δύνανται συνιδείν. καὶ τίνα δη καλλίω παραδείγματα της πολιτικής άρετης ή πρεπωδέστερ αν αυτοίς προσενέγκαιμεν ή τας πράξεις τας των πάλαι γενναίων ανδρών, πρός οθς την αμιλλαν ενστησάμενοι τήν τε πόλιν αν εύεργετήσαιεν και την ύπο τῶν προγόνων δόξαν καταλειφθεῖσαν διαφυλάξαιεν; ἔτι δὲ τοῦτο ράδιον ἐστι κατιδεῖν, ὡς τοῖς προεστῶσι τῆς πόλεως ὑπερβαλλόντως συμφέρει τὸ λέγειν εὖ καὶ πιθανῶς· οἱ γὰρ τοιοῦτοι ταῖς τῶν πολλῶν δόξαις ἄμα δόξουσι μάλιστα πειθαρχεῖν καὶ πλειστάκις τὰς αὐτῶν γνώμας ἐκείνοις ἐμποιήσουσι· τὸ γὰρ λέγειν ὡς δεῖ τοῦ φρονεῖν εὖ μέγιστον σημεῖον ἄπαντες ποιοῦνται, καὶ λόγος ἀληθὴς καὶ νόμιμος καὶ δίκαιος ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ πιστῆς εἴδωλόν ἐστιν· ὡστ' εἰ δεῖ συλλήβδην περὶ τῆς δυνάμεως ταύτης εἰπεῖν, οὐδὲν τῶν φρονίμως πραττομένων εὐρήσομεν ἀλόγως γιγνόμενον. ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλέον μακρολογεῖν· ὑμῶν γὰρ οἱ μὲν πλεῖστοι ταῦτ' ἤδη γιγνώσκουσι, τοῖς δ' ἄλλοις ἐξ ὧν νῦν ὑπέγραψα πρόχειρον ἔσται τὰ παραλελειμμέν' ἐξεργάζεσθαι καὶ διαπονεῖν.

πολλών δ΄ έφεστώτων μοι λόγων ἀπορώ, πώς αὐτοὺς διαθώμαι, καὶ τίνος πρώτου μνησθώ καὶ ποίου δευτέρου παμπληθών γὰρ ἐνόντων ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως εἰπεῖν, οὐ πάνυ χαλεπὸν ἀν εἴη τὰ τυχόντ' εἰκῆ μνημονεῦσαι· τὸ δ΄ ἐξ αὐτών τὰ μάλιστα προσήκοντ' ἐξελέσθαι καὶ τεταγμένως τε συνθεῖναι καὶ σφίσιν αὐτοῖς ὁμολογουμένως, τοῦτο δ΄ ὡς οῖόν τ' ἐστὶ χαλεπώτατον. δέομαι τοίνυν ὑμῶν καὶ παρίεμαι, τὸν λόγον ἐὰν νομίσητε λίαν ταραχωδώς ἔχειν, ἀλλ' ὅμως διὰ τούτων ἀπονεῖμαί μοι συγγνώμην.

τάχ΄ αν οὖν οὕτω βέλτιστα τὸ πραγμα διοικοίην, εἰ νῦν μὲν ὡς ἤδη καθεστῶτας ὑποθέμενος τοὺς τῶν λόγων ἐπιμελητὰς καλουμένους, καὶ δύναμιν ἰκανὴν παρὰ τοῖς πολίταις εἰληφότας, τὰ μέλλοντ' ἐκεῖθεν συμβαίνειν ἐξετάσαιμι, περὶ δ' αὐτῆς τῆς καταστάσεως αὐτῶν ὕστερον διέλθοιμι.

πρώτον μέν οὖν περὶ πλείστου ποιησαίμην ἄν, εἰ

πείθειν ύμας δυνηθείην, ώς τους περί το λόγους γράφειν γενομένους υπερβαλλόντως αν ευεργετήσειαν. όκνήσω δε κατειπείν, ώς πολλάς ένταῦθά γ' έλπίδας έγω κατορθώσειν. οὐτοι γὰρ ἀν περὶ τῶν τοιούτων μελετών αὐτοί τε μάλιστ' ἐπαΐοντες καὶ πλείστην σπουδήν ποιούμενοι περί της έπιδόσεως αὐτῶν, έτι δὲ τηλικαύτης δόξης τετυχηκότες ώστε παρ' απασι τοίς πολίταις άγαπασθαι τούς έπαίνους τούς ύπ' αύτῶν διδομένους, ούκ έστιν δπως ού σπουδαιοτέρους τ' άν τούς άλλους ποιήσαιεν καὶ πλείονος άξίους. ούδεν' άγνοείν, ώς οί περί τους λόγους προαιρούμενοι διατρίβειν ούτε ραδίοις πράγμασιν ούτ' απόνοις έπιχειροῦσιν, ἄλλως τ' εί τινες νεώτεροι τυγχάνουσιν όντες καὶ τοῖς πλείστοις άγνῶτες, άλλὰ πολλάκις τοσαύταις άπορίαις περιπίπτουσιν, ώστε τους μεν αὐτῶν δι' άθυμίαν άπειπόντας έπλ τὰ τυχόντα τῶν ἐπιτηδευμάτων καταφυγείν, τούς δ' άναγκασθήναι χρημάτων ένεκα τούς φαυλοτέρους των πολιτών κολακεύειν καὶ μεγίστην αίσχύνην τη τέχνη τη σφών αὐτών περιάπτειν, ένίους δε δι ένδειαν των καθ' ημέραν έν ταις έσχάταις ταλαιπωρίαις τελευτήσαι του βίου, ούτοι δ' εί κτήσαιντ' έπιστάτας τοὺς νόμω καθεστώτας, έργον τε ποιουμένους αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι, πῶς οὐκ ἀν ἀπαλλαγεῖεν τῶν τοιούτων κινδύνων; οί γὰρ ἐπιμεληταὶ πλείστην δήπου πρόνοιαν τῶν νεωτέρων ἀν ποιήσαιντο, τοῖς μὲν ὀρθῶς καὶ καλῶς συντιθεῖσι τὰ συγγράμματα βοηθοῦντες καὶ παρακελευόμενοι, τους δ' έξαμαρτάνοντας καταμεμφόμενοί τε καὶ νουθετοῦντες, καὶ τοὺς μέν προύργου τι ποιείν δυναμένους παροξύνοντες έτι προθυμότερον διαπονείν τὰς μελέτας, τοὺς δ' ἀναρμόστως διακείσθαι δοκοθντας ταίς διατριβαίς αποτρέποντες.

ου μην άλλ' ουδ άν των πρεσβυτέρων τ' όντων κατα-

μελήσειαν καὶ βεβαιοτέραν ἐχόντων τὴν δόξαν. ἐξείη γὰρ ἄν αὐτοῖς τῶν λόγων τῶν ἐκείνοις ἀεὶ γραφομένων τοὺς μὲν συμμέτρους τ' ὅντας τοῖς πράγμασι καὶ ταῖς περὶ τὴν λέξιν εὐρυθμίαις καὶ ποικιλίαις πρεπόντως κοσμουμένους οὕτω κυρίως ἐπαινεῖν καὶ δοκιμάζειν, ὥστε ποιεῖν καὶ τοὺς ἰδιώτας εὐμενῶς γιγνώσκειν περὶ αὐτῶν— ὅπερ δὴ καὶ παρὰ τοῖς Γαλάταις ὁρῶμεν ἤδη γιγνόμενον· εἰ δέ τις τύχοι τι πλημμελῶν, τούτωρ δἀν ἐπιτιμήσαιεν, οὐδ' ἐάσειαν διαλαθεῖν, ἀλλ' ἐκ παντὸς τρόπου πειραθεῖεν τάς θ' ἀμαρτίας τὰς τὸν λόγον διαφθειρούσας ποιεῖν καταφανεῖς, καὶ τὰς παραπλησίως ἐχούσας αὐταῖς εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον κωλύειν·

ένθυμοῦμαι δὲ μεταξὺ λέγων, ὅσην ἀν ἐν τούτοις ἐπίδοσιν μέλλοι λαμβάνειν ἡ τῶν ἐπιμελητῶν δύναμις, εἰ παρασχοῖτ' ἐξουσίαν αὐτοῖς διαδιδόναι τοὺς λόγους τοὺς αὐτοῖς δεδοκιμασμένους, ὧν νῦν τὴν διάθεσιν οἱ βιβλιοπῶλαι μεταχειρίζονται πρὸς ἐργολαβίαν. οὕτω γὰρ ἀν τούς τ' ἐπαίνους αἰρετωτέρους ποιήσειαν καὶ παρὰ τοῖς πολίταις μεῖζον δυναμένους, τῶν δὲ συγγραφέων τούς γ' ἐνδεεστέρους ὅντας ταῖς οὐσίαις πολλῶν ἀποριῶν ἀπαλλάξειαν.

περὶ μὲν οὖν τούτων ἀπόχρη μοι τὸ νῦν εἶναι ταῦτ' εἰρηκέναι καὶ συμβεβουλευκέναι· νῦν δ' ἐφ' ἔτερον λόγον τρέψομαι, καὶ περὶ ἄλλων τινῶν τῶν ταύτας τὰς μελέτας ἐπιτηδευόντων ποιήσομαι τὴν σκέψιν, τοῖς ὀλίγφ πρότερον εἰρημένοις ὡς οἶόν τε μάλιστ' ἀνομοίως πεφυκότων. πάντας δ' ἀν οἶμαι τοὺς εὖ φρονοῦντας συνειπεῖν, ὅτι πολλοὶ τῶν συγγραφέων τῶν πλεῖστα κεχαρισμένων τοῖς ἰδιώταις καὶ μεγίστης τιμῆς παρ' αὐτῶν τυχόντων οὐ μόνον οὐδὲν τὴν πόλιν ἀφελοῦσιν οὕτ' εἰς ἀρετὴν οὕτ' εἰς παιδείαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναγιγνώσκοντας ποιοῦσι πολὺν μὲν χρόνον περὶ τὰς αὐτῶν

φλυαρίας κατατρίβειν, των δε σπουδαιοτέρων καὶ προυργιαιτέρων ἐπιτηδευμάτων ἀμελεῖν, ἔτι δὲ καὶ τοὺς νεωτέρους διαφθείρουσιν, ώς οὐκ οἶδ΄ εἴ τινες ἄλλοι τῶν πολιτών, οὺς ἄπαντες ἄν, ὅσοι τι φροντίζουσι τών συμπολιτευομένων, μισήσειαν μεν αν καί ζημιούν βουληθείεν, ώς των μεγίστων κακών όντας αίτίους τον δέ τρόπον, δυ χρη τούτους έπιχειρείν παῦσαι ληροθυτας καὶ τὴν πόλιν βλάπτοντας, οὐ ράδιόν ἐστιν εὐρεῖν. γάρ έν τοῖς τοιούτοις τῶν λόγων δυναστεύοντες οὐ μόνον διαφερόντως των άλλων παρά τοίς πολλοίς εὐδοκιμοῦσι, καὶ πλεῖσθ' οἶοί τ' εἰσὶν ἐκάστοις ἀρέσκειν, ἀλλὰ καὶ τυγχάνουσιν ούτως έξ αὐτῶν ἡφανικότες τάς τε τῶν δοξων άκριβείας καὶ τὰς περὶ τὴν παιδείαν φιλοπονίας, ώστε χαλεπώτατον τοις άλλοις γέγονεν αὐτοὺς μεταπείθειν. ὧν οἱ μὲν τοῖς ἀτοπωτάτοις τῶν μύθων καὶ πλείστων τερατολογιών μεστοίς χαίροντες τών σπουδαιοτέρων καταφρονοῦσιν ώς ἀηδῶν ὅντων καὶ λίαν ψυχρών, οι δε τοις μικροίς λογιδίοις τοις τὰ κατὰ τὴν ήμέραν έκάστην συμβαίνοντα πρός ήδονην διϊουσιν ώσπερ άγγεῖα τὰς ψυχὰς έμπιπλάντες, τοῖς δυσκαταμαθήτοις τῶν συγγραμμάτων καὶ πλείονος μελέτης δεομένοις οὐκέτι δύνανται προσέχειν τὸν νοῦν. ὧν ἕνεκ' αν οίμαι πάντων είναι καταγελαστότατος, εί μη πάση παρρησία χρώμενος εὐθὺς ώμολόγουν, ὅτι τὰς διαβολὰς ταύτας οὐκ ἔστιν οὐδ' έξ ένδς τρόπου ταχέως οὐδ' άρδην διαλύειν. οὐ μην άλλ' οὐδε διὰ τούτων ἀποκνητέον έστίν, άλλὰ πολύ μᾶλλον σπουδαστέον, ὅπως κατὰ μικρον την πόλιν των παρόντων κακών είς δσον δυνατον άπαλλάξομεν. καίτοι πρὸς ταῦτά γ' ἀποβλέποντες ἐν τίσιν αν ασφαλέστερον τας έλπίδας έχοιμεν ή τοις των λόγων ἐπιμεληταίς; ἐκείνοι γὰρ διά τε τῆς δόξης τῆς έπὶ σοφία καὶ διὰ τοῦ νόμφ λαβείν την ἀρχην ἐπ' αὐτῆ

τῆ τῶν λόγων διοικήσει, βελτιόνως ἀν δύναιντο τῶν ἄλλων συμπάντων τοὺς μὲν ἀσεβῶς καὶ βλαβερῶς γράφοντας ἐξελέγξαι, περὶ δὲ τῶν ἀφελιμωτέρων καὶ πλείονος σπουδῆς ἀξίων ὑγιεστέρας τοῖς πολλοῖς ἐμποιῆσαι διανοίας.

καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνος ὁ λόγος δικαίως ἄν με βλά-Ψειεν, δυ ίσως αν τινες τολμήσειαν είπειν, ώς εί και τι των έπιμελητων όφελος έσται πρός τὸ τοῖς τ' έπιεικεστέροις βοηθείν των τυχόντων συγγραφέων καὶ τοίς άλαζονευομένοις πολεμείν, άλλ' οὖν τοίς γε τῆ φύσει καὶ ταῖς διανοίαις ἐπιφανέστατ' ἀεὶ προέχουσιν οὐκ έστιν όπως ούκ ένοχλήσουσι καὶ πολλάς δυσχερείας παρέξουσιν. πολλην γάρ που δυστυχίαν τῶν περὶ τούς λόγους πραγματευομένων κατεγνώκασιν, εί τούς μάλιστ' αὐτῶν ἐκάστοτ' εὐδοκιμοῦντας ήττον νομίζουσιν ίκανοὺς είναι περὶ τῶν ἄλλων βραβεύειν ἡ τοὺς τῆς έκείνων παιδείας μηδέν ώς έπος είπειν κοινωνούντας. χωρίς δε τούτων, εί δεί τοίς έν άλλαις πόλεσι γεγενημένοις τεκμαίρεσθαι περί των ένθάδε γενήσεσθαι μελλόντων, ένθυμήθηθ' δτι παρά τοίς Γαλάταις, οὐ πολύς χρόνος έξ οὖ, μυθοποιός τις ἐπεπόλαζεν, τοὺς χείρους των άνθρώπων δεινός άπεικάζειν, δε τοίε μεν έπιμεληταις τοις έκει καθεστηκόσιν οὐδέποτ άξιος έδοξε τών τιμών των ὑπ' αὐτων κρινομένων, παρὰ δὲ των πολλων τοσαύτης έτυχεν δόξης, όσης οὐκ οἶδ εἴ τις ἄλλος τῶν πολιτῶν.

έὰν δ' ἀφέμενοι τούτων εἰς τὸν τῆς λέξεως τρόπον τὸν ἄπασι κοινὸν ἀποβλέψωμεν, οὐδὲν οἶμαι χαλεπὸν ἔσται κατιδεῖν, ὅσον δεῖταί τινων ἐπιστατῶν, οἵτινες ἔργον ποιήσονται τό τ' ἀκριβὲς τῆς γλώττης καὶ τὸ καθαρὸν διαφυλάττειν, καὶ νομοθετήσουσι περὶ αὐτῆς, ἵνα μηκέτι χύδην καὶ φορτικῶς, ὡς πολλοὶ νῦν εἰώθασι,

τοις έπιτυχοῦσι χρησώμεθα τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καλῶς καὶ πρεπόντως ἐκάστοις τοις πράγμασι διαθῶμεν τὴν λέξιν. πρὸς δὲ τούτοις κἀκείνο χρὴ σκοπείν, ὡς ἐν τῷ γε παρόντι πλείστ ἀναγκαίδν ἐστι ποιείσθαι τούτων πρόνοιαν. ἐπεὶ τῶν μὲν ἀποίκων τῶν ἀφ ὑμῶν ἐκπεμφθέντων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ θαυμασίως κατὰ τὸ πλῆθος καὶ τὴν δύναμιν ἐπιδεδωκότων, τῆς δὲ μητροπόλεως μᾶλλον συνεσταλμένην ἡ πρὸ τοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἐχούσης, πῶς οὐ χρὴ μετὰ πλείστης σπουδῆς εὐλαβεῖσθαι, μὴ δι ἀπειρίας τῆς ἐνθάδε παιδείας οἱ τὰς ἀποικίας ἐνοικοῦντες διαφθείρωσι τῆς λέξεως τὴν εὐπρέπειαν καὶ τὴν συμμετρίαν, καὶ ταις τῶν βαρβάρων πλημμελείαις περιπέσωσιν;

ΐσως δ' ἄν τινες οὅπω νομίσειαν ἐξαρκούντως ἐπιτελεῖσθαι τὴν ὑπόθεσιν, ἐὰν μὴ τὸ τέλος ἐπιδείξω, καθ' ὅντινα χρὴ τρόπον καταστῆσαι τοὺς ἐπιμελητάς. ἀλλὰ μὴν εἴπερ γε διὰ τῶν πρότερον εἰρημένων πλέον τί μοι γέγονεν, οὐ πολὺν δεῖ χρόνον ἐνταῦθα διατρίβειν. πρῶτον μὲν γὰρ πολλή 'στιν ὑμῖν ἀφθονία φρονιμωτάτων ἀνδρῶν καὶ κάλλιστα πεπαιδευμένων, ἐξ ὧν οἶοί τ' ἔσεσθε ποιεῖσθαι τὴν αἵρεσιν. ἔπειτα δ' οὐ νομίζω πολλὰ δεήσειν χρήματ' εἰς αὐτοὺς ἀναλῶσαι. καίτοι πῶς οὐκ ἄτοπον ἀν εἴη περὶ τοσούτων πραγμάτων βουλευομένους μικρᾶς ἔνεκα δαπάνης ὑμᾶς ἀποκνῆσαι;

περί δὲ τῶν ἄλλων σχεδὸν οὐχ οἶόν τ' ἔστιν οὐδὲν νόμφ γε διαπράττειν, ἀλλὰ πάντα χρὴ τοῖς πολίταις πιστεύειν. βούλομαι δ', ἐπειδήπερ εἰς τοῦτο προῆλθον, ἔτι μικρὰ περὶ αὐτοῦ προσθεὶς τελευτῆσαι τὸν λόγον. ἐγὰ γὰρ δὴ μεγίστην ὑμῶν ταύτην κατηγορῶ δυστυχίαν, καὶ μάλιστα τοῦτ' ὀδύρομαι τῶν ἀμαρτημάτων ἀπάντων, ὅτι τῶν μὲν παρ' ὑμῖν νομιζομένων, εἰ καὶ τὰ μάλιστ' ἔχει φαύλως, ἐθίζεσθε λίαν γλίσχρως ἀντέχεσθαι, τὰ

δ' ὑπὸ τῶν φρονιμωτάτων τῶν πολιτῶν συμβουλευθέντα καὶ τὰ πλεῖστ' ἐν ἄλλαις πόλεσι κατορθωθέντα φιλεῖθ' ὑπερορῶν καὶ διασύρειν. ὧν εἴ πως δυνηθεῖτε πορίσασθαί τινα διάλυσιν, τὴν ταχίστην εὕροιτ' ἀν ἀπαλλαγὴν τῶν κακῶν τῶν ὑμῖν ἐπηρτημένων.

τοιγαροῦν ὑμᾶς παραιτοῦμαι καὶ λιπαρῶ, πρῶτον μὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τοὺς λόγους τοὺς τῆς ἀληθείας στοχαζομένους τῶν τὰς δόξας τῶν ἀκροωμένων παρακρούεσθαι ζητούντων, καὶ τοὺς ἐπιπλήττοντας τοῖς ἀμαρτανομένοις καὶ νουθετοῦντας τῶν πρὸς ἡδονὴν καὶ χάριν λεγομένων, ἔπειτα μὴ πιστεύειν ταῖς γνώμαις ταῖς ὑμῖν αὐτοῖς ἐκάστοτ ἐγγιγνομέναις, μηδὲ νομίζειν ἀληθεῖς εἶναι τὰς κρίσεις τὰς ὑπὸ τῶν ῥαθυμούντων ποιουμένας, ἔτι δὲ μὴ προπετῶς ἀποφαίνεσθαι περὶ ὧν οὐδὲν τυγχάνετ εἰδότες, ἀλλὰ περιμένειν, ἔως ἀν ὁμονοῆσαι δυνηθῆτε τοῖς τῶν ἐπιδεικνυμένων πλείστην ἔχουσιν ἐμπειρίαν.

